

— Διασάφεις τῶν ἐν τοῖς Ζωοράστρου λογίοις ἀσαφέστερον εἰρημένων. (ἐξεδόθη ὑπὸ Ὀψοποιού).

— Εὐχὴ εἰς τὸν ἕνα Θεόν (ἐξεδόθη ὑπὸ Alexandre).

— Πρὸς τὰς παρὰ τοῦ Βησσαρίωνος ἀντιλήψεις (ὑπὸ Alexandre) (1).

— Προλεγόμενα ῥητορικῆς τέχνης.

— Σχόλια εἰς τὰ ἀναλυτικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους.

— Ἐπικήδειος εἰς Θεοδώραν σύζυγον Θεοδώρου τοῦ Δεσπότου.

— Ἐπιτάφιος εἰς τοὺς ἐν Πελοποννήσῳ πεσόντας (2).

Γεώργιος Σχολάριος.

Γεώργιος Κουρτέσιος, ὁ ἐπιλεγόμενος Σχολάριος, ἐγεννήθη, ὡς πιθανολογεῖται, περὶ τὸ 1400 εἰς Κωνσταντινούπολιν ἢ Χίον. Ἠκροάσατο τῶν μαθημάτων τῶν ἐν Βυζαντίῳ διδασκάλων, καὶ ἰδίως Ματθαίου Καμαριώτου Θεσσαλονικέως, καὶ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ (3).

Μετ' ὀλίγον διωρίσθη διδάσκαλος τῆς ἐκεῖ Ἀκαδημίας, καὶ εἶτα γενικὸς βασιλικὸς κριτῆς, καὶ καθολικὸς σεκρετᾶριος τοῦ βασιλέως (4). Διάσημος νομολόγος, εὐγλωττος ῥήτωρ, ἔξοχος θεολόγος καὶ φιλόσοφος ὁ Γεώργιος ἀπελάμβανε μεγάλης φήμης καὶ ὑπολήψεως ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ. Ἦτο τὰ μάλα οἰκείος τῷ μεγάλῳ δουκί

εἷη διάφορα ... ὁ δὲ ματαιόφρων Πλήθων μόνον δικασῆσαι βουλόμενος τὰ ἡμέτερα, αὐτὴν τὴν τοῦ Εὐαγγελίου ῥῆσιν γυμνὴν λαμβάνων εἰς τὸναντίον οἶεται ἀπάγειν τὸν λόγον λυσσῶν ἀκρατῶς κατὰ τῆς ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν θεοσοφίας· καὶ ἀπλῶς δὲ εἰπεῖν ὅλον τὸ ποιούτον σύγγραμμα καθ' ἡμῶν ὑπόουλως συντεταχὸς φαίνεται, ὅπερ ἡ σαθρότης τε καὶ παχύτης δῆλη παντὶ τῷ λογικῆς εὐμοιροῦντι παιδείας ἀμηγέτη καθέστηκε, τοῖς δὲ κατ' ἐκείνον, καὶ μάλιστα τοῖς ἐκείνου ἀλόγως τε καὶ κτηνωδῶς, μᾶλλον δὲ καὶ ἀνδραπωδῶς παρεπομένοις δόξετεν ἀντιλέγειν».

(1) Ὁ Γυράλδος (de poetis sui temporis σελ. 549) λέγει, ὅτι ὁ Πλήθων ἔγραψε καὶ ποιήματα « Aliquando versibus lusit, dignis quidem tanto philosopho, sed paucis admodum ». Πιθανῶς δ' εἰσι ταῦτα οἱ πρὸς τοὺς θεοὺς εἰκασιν ἐπέτα ὕμνοι ἀποτελοῦντες τὸ 35ον κεφάλαιον τοῦ Γ'. βιβλίου περὶ Νόμων, δημοσιευθέντες ὑπὸ Ἀλεξάνδρου (σελ. 202—28).

(2) Miller, Catalogue des Manuscrits Grecs de l'Escurial. σελ. 359, 379, καὶ XIII.

(3) Ἐν τινι σημειώσει παρὰ Κρουσίῳ (Turcograecia σελ. 187) ἀναφέρεται ἡ παρὰ Καμαριώτη μνηστεισίς του.—Γράφων ὁ Σχολάριος πρὸς Μάρκον τὸν Εὐγενικόν, διδάσκαλόν του προσαγαρεῖαι τοῦτον· « ὡς γὰρ ἐκείνοι (οἱ γονεῖς) τῆς φύσεως, οὕτως αὐτὰ μοι λόγων τε καὶ ἡθῶν τὰ σπέρματα κατεβάλου. Κάκεινοι μὲν ἄπαξ, σὺ δὲ πολὺν ἡμᾶς ἐγεώργεις τὸν χρόνον· ὥστ' ἐπιγινώσκεις ἂν τὰ σαυτοῦ, τὰς ἐν ἡμῖν εἰκόνας τούτων γινώσκων. »

(4) Turcograecia, σελ. 107.—Δούκας κεφ. 31.—Alexandre, Pléthon, σελ. XXIII—IV.